

Usnesení

Krajský soud v Plzni rozhodl 2. října 2018 v neveřejném zasedání v Plzni v trestní věci obžalovaných J. Č., D. B., D. G., M. H. a Development West a. s.,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu se na podkladě stížnosti státního zástupce **ruší** usnesení Okresního soudu v Chebu z 28. února 2017 č. j. 1 T 100/2015-2008 a **znovu** se **rozhoduje** tak, že se podle § 79f odst. 1 trestního řádu za použití § 2 odst. 4 trestního řádu

ruší zajištění

horského kola zn. Specialized SWORK-S s rámem Carbon S-Works, výrobního čísla BI 2595, jež patří TJ Stadion Louny se sídlem v Lounech, K Velodromu 1592, a které zajistil Útvar odhalování korupce a finanční kriminality expozitury Plzeň Policie České republiky svým usnesením z 19. března 2015 č. j. OKFK-1290-6/TČ-2015-252103.

Odůvodnění

1. Policisté v dané věci zajistili shora uvedené jízdní kolo, neboť podle nich bylo výnosem z trestné činnosti, při níž D. G., M. H. a Development West a.s. údajně spáchali zločin podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, J. Č. návod k tomuto trestnému činu ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) téhož zákona a D. B. zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku. Okresní soud svým výše uvedeným usnesením toto zajištění zrušil. Vyšel z toho, že všechny obžalované zprostil obžaloby, a tak nepovažoval za přijatelné, aby se výše uvedené kolo dále zajišťovalo.
2. Proti právě citovanému usnesení podal v zákonné lhůtě stížnost státní zástupce. Namítl v ní, že trestní stíhání zatím neskončilo, poněvadž se odvolal proti zprošťujícímu rozsudku, který v dané věci vyhlásil okresní soud. S odkazem na to navrhl, aby soud druhého stupně napadené usnesení zrušil. Krajský soud v Plzni na podkladě této stížnosti přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo. To mu ukládá § 147 odst. 1 trestního řádu. Dospěl k těmto závěrům.
3. Zdejší soud v mezidobí zrušil shora uvedený zprošťující rozsudek a věc vrátil okresnímu soudu. Ztotožňuje se tedy s námitkou státního zástupce, podle níž dané trestní stíhání stále běží. Přesto stěžovateli nevyhověl. Vedl jej k tomu § 2 odst. 4 trestního řádu. Podle něj se trestní věci musejí projednávat urychleně a bez zbytečných průtahů, přičemž s největším urychlením se projednávají mimo jiné věci, v nichž byl zjištěn majetek, je-li to zapotřebí vzhledem k hodnotě a povaze zajištěného majetku. Je tudíž třeba vidět, že TJ Stadion Louny výše uvedené kolo koupila za 150 000 Kč. Dokládá to faktura a bankovní doklad o úhradě, které jsou na listech č. 84 a 1531 spisu. Podle výpovědi M. Q., který působí u jmenované tělovýchovné jednoty, hospodařila tato jednotka v uvedeném roce s rozpočtem přes 1 000 000 Kč (viz druhou stranu listu č. 1849 spisu). Dotčené kolo tedy pro ni jistě představuje důležitou věc. Dále je nutno vzít v potaz, že policisté uvedené kolo zajistili 19. března 2015. Tato věc je tedy zajištěna už déle než tři a půl roku. Státní zástupce přitom ve věci podal obžalobu 16. září 2015 a okresní soud vyhlásil shora uvedený zprošťující rozsudek ve stejný den, kdy vydal napadené usnesení, to jest 28. února 2017 (viz listy č. 1744 až 1757 a 1991 až 1994 spisu). Soudce posledně uvedeného soudu obě tato

rozhodnutí napsal a soudní kanceláři k dalšímu postupu předal až 22. června 2018 (viz list č. 2019 spisu). Podle § 129 odst. 1 písm. a) a § 138 trestního řádu tak měl přitom v zásadě učinit do deseti pracovních dnů následujících po 28. únoru 2017. Dále je třeba uvést, že státní zástupce podal shora uvedenou stížnost hned 28. února 2017 (viz list č. 1994 spisu). Soud prvního stupně měl spis s touto stížností předložit nadřízenému soudu, jakmile oprávněným osobám uplynou třídní stížnostní lhůty. Ukládá mu to § 143 odst. 1 a § 146 odst. 2 trestního řádu. Místo toho zdejšímu soudu danou věc předložil až 24. července 2018 (viz list č. 2026 spisu). Spis přitom nedokládá, že by nastaly nějaké objektivní okolnosti, kvůli nimž se tato věc nemohla dostat ke stížnostnímu soudu už před rokem a půl.

4. Právě popsané průtahy, jež způsobil okresní soud, jsou nevídané. Zdejší soud kvůli nim dospěl k závěru, že s ohledem na již citovaný § 2 odst. 4 trestního řádu nelze dále zasahovat do ústavně chráněného vlastnického práva TJ Stadion Louny tím, že by se dotčené kolo nechalo zajištěné. Proto nepovažuje stížnost státního zástupce za důvodnou. Na takovou situaci pamatuje § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu. Ten soudu druhého stupně ukládá, aby stížnost zamítl. Zdejší soud tak ale nemohl učinit. Ve výroku napadeného rozhodnutí totiž stojí, že zajištěný bicykl má výrobní číslo VI 2595. To není pravda. Uvedené kolo má výrobní číslo BI 2595. Dokládá to jeho evidenční list a protokol o vydání věci, které jsou na listech č. 27 a 85 spisu. Právě popsanou chybu bylo třeba napravit tím, že se vydá nové rozhodnutí, v němž se uvede správné výrobní číslo zajištěného bicyklu.
5. Ani v době, kdy okresní soud vydal napadené rozhodnutí, ani nyní neexistuje žádné ustanovení trestního řádu, jež by říkalo, že se zajištění věci zruší tehdy, trvá-li nepřiměřeně dlouho. Proto je třeba najít ustanovení trestního řádu, které je této situaci nejbližší. Okresní soud napadené usnesení opřel o § 79d odst. 7 trestního řádu. Toto ustanovení již neexistuje. Na danou situaci nyní neblíže dopadá § 79f odst. 1 trestního řádu. Podle něj se zajištění věci zruší, není-li ho už třeba. Zdejší soud se tedy opřel o toto ustanovení. Ve výroku svého usnesení navíc považoval za nutné citovat i § 2 odst. 4 trestního řádu. Z něj totiž vyplývá, že trestní orgány nesmějí do vlastnického práva zasahovat nepřiměřeně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný řádný opravný prostředek.

V Plzni 2. října 2018

JUDr. Zdeněk Jaroš
předseda senátu

Vypracoval: Marcel Žán